

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de Radboud Universiteit Nijmegen doet hierbij uitspraak inzake het beroep van:

appellant

tegen de beslissing van

Examencommissie Bestuurskunde

verweerster

I Ontstaan en loop van het geding

- 1.1 Op 11 maart 2019 heeft appellant beroep ingesteld bij verweerster. Verweerster heeft dit beroep ter behandeling doorgezonden naar het College van Beroep voor de Examens (hierna: het College). Het beroep is gericht tegen de beoordeling van 18 februari 2019 van het tentamen Financieel Management van het Openbaar Bestuur.
- 1.2 Het beroep is doorgezonden aan verweerster met het verzoek om appellant uit te nodigen voor een gesprek om te bezien of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn. In het schikkingsgesprek op 26 maart 2019 is geen minnelijke schikking mogelijk gebleken. Het beroep is op 2 april 2019 aangehouden in afwachting van het resultaat van de herkansing van appellant. Na bekendmaking van het resultaat van de herkansing heeft appellant het beroep voortgezet. Op 24 april 2019 heeft verweerster aan het College een verweerschrift doen toekomen.
- 1.3 Het beroep is behandeld ter openbare zitting op 24 mei 2019. Appellant is in persoon verschenen. Namens verweerster verscheen ..., secretaris van de verweerster.
- 1.4 Verweerster is na de zitting in de gelegenheid gesteld om te reageren op ter zitting naar voren gebrachte standpunten van appellant. Die reactie is op 29 mei 2019 ontvangen. Appellant heeft daar op 6 juni 2019 op gereageerd.

II Het geschil

Het standpunt van appellant, zoals in de stukken neergelegd en ter zitting nader toegelicht kan zakelijk als volgt worden samengevat.

- 2.1 Appellant stelt dat de examiner niet in redelijkheid heeft kunnen komen tot het bestreden besluit. Volgens appellant zijn er met betrekking tot de vragen 5f en 5g fouten gemaakt in het tentamen. In deze vragen was sprake van een zogenaamd watervaleffect; om tot een antwoord op vraag 5g te komen had appellant gegevens nodig die hij in vraag 5f moest berekenen. Student is bij vraag 5f tot een verkeerd antwoord gekomen, hetgeen volgens appellant tot gevolg had dat hij vraag 5g niet kon beantwoorden. Dit heeft de examiner ook beaamd, aldus appellant.
- 2.2 Appellant is het niet eens met het oordeel van de examiner dat hij verder niet heeft laten zien dat hij de vraag/de leerstof heeft begrepen. Appellant betoogt dat hij met de notering 'DV=?' bij vraag 5g wel degelijk heeft laten zien dat hij het inzicht bezat dat de discontovoet benodigd was om vraag 5g goed te kunnen beantwoorden. Maar omdat appellant bij vraag

5f tot een verkeerde discontovoet kwam, kon hij niet verder met vraag 5g. Appellant heeft vervolgens geprobeerd vraag 5g van een antwoord te voorzien, wat niet is gelukt.

- 2.3 Ter zitting betoogde appellant verder dat de examiner tijdens een college heeft aangegeven altijd een alternatieve discontovoet in de vraagstelling van, in dit geval, vraag 5g op te nemen in het geval de student niet uit de voorafgaande vraag was gekomen. Ter onderbouwing daarvan heeft appellant twee verklaringen van medestudenten overgelegd. Aangezien volgens verweester niet is vast te stellen of de examiner de uitspraak wel of niet heeft gedaan is appellant van mening dat hij het voordeel van de twijfel moet krijgen. Te meer omdat ook in het oefententamen bij een soortgelijke vraag een discontovoet is opgenomen om mee te berekenen wat zijn standpunt onderbouwt. Bij vraag 5g was geen alternatieve discontovoet opgenomen. Appellant is daarom van mening dat de vraag als onvolledig moet worden bestempeld en derhalve niet of minder zwaar moest meetellen in de beoordeling van het tentamen.
- 2.4 Appellant is het verder niet eens met het standpunt van verweester dat hij zijn klacht over de discontovoet eerder naar voren had moeten brengen en dat die eventuele fouten reeds zijn verdisconteerd in de aanpassing van de normering. Volgens appellant heeft hij, nadat voor hem bekend was dat de aanpassing van de normering niet zag op vraag 5f, dat gelijk aangekaart. Daarnaast spreekt verweester zichzelf tegen als zij aangeeft dat appellant te laat is met zijn klacht, maar zijn klacht wel is verdisconteerd in de nieuwe normering. Voor zover verweester betoogt dat appellant geen antwoord heeft gegeven op de vraag is appellant van mening dat zijn betoog juist is dat hij ook geen antwoord kon geven doordat de vraagstelling fout is.
- 2.5 Appellant heeft verder ter zitting aangegeven dat hij de beroepsgrond over het niet gewezen zijn op de beroepsmogelijkheid intrekt. In de bekendmaking in Osiris is een beroepsclausule opgenomen.
- 2.6 Appellant verzoekt het College het beroep gegrond te verklaren en zijn verzoek toe te wijzen en daarmee de bestreden beslissing te vernietigen.

Het standpunt van verweester zoals vervat in de stukken en ter zitting nader uiteengezet, kan zakelijk als volgt worden weergegeven.

- 2.7 Verweester handhaaft de beslissing en wijst op het navolgende. Verweester erkent dat er sprake is van een watervaleffect tussen de vragen 5f en 5g. Verweester voert aan dat de examiner heeft aangegeven het watervaleffect hier passend te vinden omdat studenten door te laten zien dat zij de logica achter de berekening begrijpen, zonder de berekening op correcte wijze uit te voeren, nog maximaal de helft van de punten konden krijgen. Volgens de examiner blijkt echter uit het antwoord van appellant niet dat hij deze logica ten tijde van het tentamen ook daadwerkelijk begreep. Daarom heeft appellant geen punten gekregen voor zijn antwoord op vraag 5g.
- 2.8 Wat betreft het al dan niet aanbieden van een alternatieve discontovoet bij vraag 5g heeft verweester navraag gedaan bij de examiner. Omdat de hoorcolleges al geruime tijd geleden hebben plaatsgevonden is het voor de examiner, en derhalve voor de

examencommissie, niet meer te achterhalen wat er over het tentamen is gezegd. Ongeacht wat de examinerer wel of niet heeft gezegd is verweerster van mening dat het cijfer niet verder verhoogd mag worden. Appellant is volgens verweerster te laat met het indienen van een klacht over het tentamen. Dit had hij gelijktijdig met de andere klachten moeten doen. Voor zover het College van oordeel is dat appellant deze klacht wel kan indienen, is verweerster van mening dat deze is gedekt door de twee genomen besluiten met betrekking tot dit tentamen. Die besluiten zijn zo coulant dat een mogelijke onterechte afwezigheid van een alternatieve discontovoet daardoor is gedekt.

- 2.9 Tot slot blijft verweerster van oordeel dat appellant op generlei wijze heeft laten zien dat hij de leerstof op dit punt beheerst. Dit in tegenstelling tot andere studenten die ook zonder een correcte discontovoet wel punten hebben gekregen voor deze vraag. Indien het cijfer van appellant verder verhoogd wordt, naast de al verkregen compensatie, is de kwaliteit van de opleiding in het geding. Appellant krijgt dan een voldoende voor een vak waarvan hij de stof niet beheerst. Dit blijkt ook uit de overige punten die appellant heeft gekregen voor het tentamen.
- 2.10 Verweerster verzoekt gelet op al het voorgaande het verzoek af te wijzen en het beroep ongegrond te verklaren.

III Overwegingen

Het College overweegt gelet op de gedingstukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

- 3.1 In geding is de vraag of de beslissing van 18 februari 2019 in stand kan blijven. Het College stelt voorop dat die beslissing tot de exclusieve bevoegdheid van de examinerer behoort. De beslissing van de examinerer komt slechts voor vernietiging in aanmerking indien deze in strijd is met de bij of krachtens de Structuurregeling van de Radboud Universiteit Nijmegen (hierna: de Structuurregeling) geldende regels dan wel met de redelijkheid en billijkheid. Het College heeft bij laatstgenoemde toetsing slechts een marginaal toetsende taak. Gelet op deze marginale toetsing zal een inhoudelijke beoordeling van een tentamen door een examinerer naar het oordeel van het College alleen dan niet in stand kunnen blijven, als de examinerer in redelijkheid niet tot die beoordeling heeft kunnen komen.
- 3.2 Het College stelt voorop dat appellant tijdig binnen de beroepstermijn van zes weken beroep heeft ingesteld tegen de uitslag van het tentamen. Het standpunt van verweerster dat appellant te laat was met zijn beroepsgrond over de discontovoet volgt het College dan ook niet. Doordat in dit geval de zitting om proceseconomische redenen was uitgesteld begrijpt het College wel dat in dit geval dat punt voor verweerster relatief laat nadat de uitslag is bekendgemaakt naar voren is gebracht. Verweerster is dan ook in gelegenheid gesteld om na de hoorzitting op dit punt te reageren.
- 3.3 Verder stelt het College vast dat er sprake was van een zogenaamd 'watervaleffect' bij vraag 5 f en 5 g. Het College is van oordeel dat de examinerer beoordelingsvrijheid toekomt bij het opstellen van een tentamen en de examinerer in redelijkheid voor deze opzet heeft kunnen kiezen. De vraag beoogt te toetsen of de studenten een bepaalde logica en inzicht bezitten. Daarnaast was het voor studenten die vraag 5f niet correct berekend hadden nog steeds

mogelijk om punten te behalen voor vraag 5g, zoals ook meerdere studenten hebben gekregen. Deze beroepsgrond slaagt dan ook niet.

- 3.4 Voor zover appellant betoogt dat de vraagstelling fout is doordat er geen alternatieve discontovoet in is opgenomen oordeelt het College als volgt. Nu in het oefententamen een alternatieve discontovoet is opgenomen, appellant en medestudenten verklaren dat de examiner dit heeft besproken en de examiner dit niet ondubbelzinnig weerspreekt, is het aannemelijk dat dit een omissie in de vraagstelling kan zijn. Dit betekent echter naar het oordeel van het College niet dat de huidige vraagstelling fout was en laat ook onverlet dat het niet onmogelijk was om de vraag te beantwoorden en daarvoor punten te krijgen. Dit blijkt uit het feit dat er medestudenten zijn die punten hebben gekregen voor vraag 5g ondanks een verkeerd antwoord op vraag 5f. Het College volgt in deze het standpunt van verweester en de examiner dat appellant geen inzicht heeft gegeven in het begrijpen van de vraag en derhalve terecht geen punten toegekend heeft gekregen. Het College betreft daarbij het feit dat verweester twee (coulante) beslissingen heeft genomen met betrekking tot dit tentamen als geheel.
- 3.5 Alles overziend concludeert het College dat de examiner in redelijkheid tot de beoordeling heeft kunnen komen, zodat deze in stand kan blijven. Het beroep is ongegrond.

IV Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart

- I. verklaart het beroep **ongegrond**;
- II. bepaalt dat deze uitspraak in afschrift verzonden wordt aan
 - a. appellant en verweester;
 - b. de decaan van de Faculteit der Managementwetenschappen;
 - c. het College van Bestuur